

Akárcsak mi

KÖNYVKRITIKA - KÖVETÉSI TÁVOLSÁG - LXIV. évfolyam, 43. szám, 2020. október 22.

Ian McEwan: Mi, gépek. Fordította Lukács Laura. Scolar Kiadó, Budapest, 2020, 319 oldal, 3999 Ft

A kortárs angol próza talán legnagyobb élő mestere újra olyan regényt írt, amelynek az elsőrangú McEwan-regények szoktak lenni. A szöveget és magát a fikciót újfent nem valamilyen nyíltan bevallott vagy nagy műgonddal szem elől rejtett és megfejtésre váró teoretikus elképzelés működteti, hanem az a pofonegyszerű és igen evidensen megvalósított elbeszéléstechnikai tény, hogy a regény fő szálába, a Charlie és Miranda kibontakozó kapcsolatába óhatatlanul konfliktusként belépő Adam történetéhez további négy-öt nagyobb történetegység van szervesen, különösebb zökkenők vagy átmenetek nélkül hozzáillesztve, összeszöve, oly módon, hogy az előző bekezdésben részletesebben ismertetett diszkrónia, az alternatív történelem eszközeit felhasználó eljárással és ironikus részletezettséggel megrajzolt nagyobb háttér igen szellemes mozgatásával ezekben az egységekben minduntalan a regény nagy témája szólal meg és van mindvégig evidenciában tartva. Ez a nagy téma pedig nem röstell az az egyszerű végső kérdés lenni, hogy mi is valójában az ember.